

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Leonora Christinas franske Selvbiografi oversat til dansk

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124513999168.pdf> (tilgået 18. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

↪ Da hun ankommer foran Slottet, lader hun Vognen tillukke. Brandt kommer paany for at bede hende gaa op paa Slottet. Hun siger Nej, hun vilde ikke gaa op; vilde han tale med hende, maatte han komme til hende; hun havde gjort mere end den halve Vej. Brandt vender om og kommer endnu en Gang tilbage, men hun siger det samme, idet hun tilføjer, at han kunde gøre alt, hvad ham lystede; hun rørte sig ikke derfra. Endelig triner vor unge Cavalier ned, og eftersom han var rede til at tale med hende, lukker hun Vogndøren op og stiger ud. Han gør hende en lille Kompliment og præsenterer hende derpaa en Befaling fra Kongen, skreven i Kancelliet, hvis Indhold var, at hun i Hast skulde forlade Kongens Riger og Lande, hvis hun ikke vilde tilskrive sig selv det onde, som kunde vederfares hende. Da hun havde læst Ordren, gør hun en Reverens og flyer ham igen den Befaling, som han var skyldig at tilstille hende. Hun siger, at hun vel havde haabet paa den Naade at kysse Kongens Haand; efterdi hendes Uvenner havde forhindret hende i at nyde den Lykke ved en slig Ordre, var der intet andet Raad for hende end at adlyde i al Ydmyghed, idet hun allerunderdanigst takkede Hans Majestæt for Tilkendegivelsen; hun vilde haste saa stærkt, det var hende muligt, med at efterkomme Kongens Ordre; hun begærede aleneste, at det maatte tilstedes hende at forskaffe sig lidt at spise, thi hun havde haft Vinden imod og holdt Søen den hele Dag. Gyldenløve svarede Nej, han turde ikke tilstede det, men eftersom hun parerede Ordre med saa stor Underdanighed, vilde han ikke lade hende se den anden Ordre,

23 han havde; spurgte hende dog paa samme Tid, om det lystede hende at se hans anden Ordre. Hun sagde Nej, hun vilde leve efter den Ordre, hun havde set, og vilde stige om Bord i Smakken for at vende om. Gyldenløve byder hende Haanden og beder hende behage at gaa om Bord i hans Jagt. Hun gør saa.